

През последните години горското ведомство на България независимо от това как се казва НУГ, ДАГ или ИАГ пазейки и ползвайки националното богатство БЪЛГАРСКАТА ГОРА е правело около 120 мил. лева разходи и е носило около 140 – 150 мил. лева приходи, като разликата около 20- 30 мил. лева е оставала и е разпределяна с бюджета между всички българи.

В разходите от 120 мил. лева е влизала и издръжката на централното ведомство (НУГ, ДАГ или ИАГ), на РДГ, на Лесозащитни и лесоконтролни станции и др. - около 35 мил. лева.

С новия Закон за горите се създадоха 6 държавни предприятия, които няма да плащат нищо за това, че ползват национално богатство, а само данък печалба – 10 % и евентуално дивиденди, като издръжката на контролния орган ИАГ и неговите ведомства премина изцяло към Министерство на финансите.

Казано с други думи „свише” се подариха на 6 държавни предприятия около 50 – 60 мил. лева годишно и правото да ползват безплатно нашето национално богатство.

Логично през шестте месеца на 2011 година 6 ДП неправейки почти нищо и създавайки единствено дефицит на дървесина и неясно бъдеще те „реализираха” около 15 - 20 % „допълните печалби”, значително увеличиха персонала и заплатите и си направиха добри коледни подаръци – 13 и 14 заплата.

Шестте директора даже „убедиха” Борисов и Найденов, че са направили „печеливши реформи” само за 6 месеца.

Единствено недоволен остана Дянков по разбираеми причини, но официално бе предупреден да си „мъчка за да помине”

Остава българското общество да разбере ЗАЩО СЕ РАЗДАВА БЪЛГАРСКАТА ГОРА и как тези допълнително подарени 50 - 60 мил. лева ще отидат при определени частни фирми, чрез Софийската стокова борса, чрез „стратегическите партньори”, чрез ловните олигарси, арендували огромни държавни територии или по всички възможни начини.

А може би и да се замисли имат ли право управляващите да правят това с националното богатство.

КАК СЕ СЪЗДАВА ДЕФИЦИТ НА ДЪРВЕСИНА:

След влизане в сила на ЗГ в началото на лятото 2011 г. кадровика на МЗХ Емил Димитров назначи за директори на обособените 6 държавни предприятия свои пълномощници, основно ловни специалисти с цел да се контролира добива и продажбата на дървесината.

В продължение на 6 – 7 месеца въпреки голямото търсене на пазара на дървесина / износ на дърва за огрев за Гърция и Турция и фасониран дървен материал основно за Турция / 6 ДП не предложиха допълнително почти никаква дървесина, а предимно се довършваха договорите за добив и продажба сключени през първата половина на годината.

Обяснението беше, че липсва нормативна база – „Наредба за възлагане на дейности ...”, въпреки че с заповед зам. Министъра Георги Костов даде указания до приемане на същата да се прилага стария ППЗГ и ЗОП.

Директорите на ДГС и ДЛС чакаха указания от директорите на 6 ДП, а те чакаха указания от Емил Димитров - „Наредбата за възлагане” и регулиране на добива и продажбата по нов „реформистки” начин.

Не се предложи допълнителна дървесина, въпреки огромното търсене през есента на 2011 г, не се проведе както винаги през последните 10и повече години есенна сесия/ през м. ноември/ - търгове за продажба на около поне 30 % от дървесината комплектована за 2012 г.основно в зимни обекти в близост до асфалтови пътища от републиканската мрежа, не извърши и предварителна сеч през месеците ноември и декември въпреки прекрасните атмосферни условия.

След голямото мислене как точно да се разпредели Българската гора, в грубо нарушение на чл. 26, ал.2 на Закона за нормативните актове на 6.12.2012 влезе в сила” Наредба за условията и реда за възлагане на дейности в горските територии – държавна и общинска собственост, и за ползването на дървесина и недървесни горски продукти / „Наредбата ...”/.

Докато се проведат търгове за добив на дървесина по новата наредба мина годината и новите договори бяха сключени едва към средата на януари, като същите не могат да се изпълняват поради тежката зимна обстановка.

Успоредно с това не се провеждат търгове за продажба на дървесина, а се изчакват указания как точно „стратегическите партньори”/ Чл.78, ал.3 от „ Наредбата...”/ ще получат дървесината - чрез стоковата борса/ Чл.66,ал.2, т.6 от „ Наредбата...”/ или чрез дългосрочните договори за продажба на дървесина/ Раздел IV от „ Наредбата...”/.

До 15.02. 2012 г. предимно прогнозно – фючърсно от държавните гори в цяла България е подадена само 13% от дървесината за 2012г..

Към момента горския сектор е в агония – дърводобивните фирми не работят вече повече от 3 месеца, вече повече от месец не работят и цеховете за преработка на трупи, а вече и големите заводи като Кроношпан Бургас”за затворили.

В условията на криза фирмите в горския сектор умират, губят клиенти и освобождават работници.

В същото време 6 Държавни предприятия с подаръка от „свише” увеличават персонала и работната заплата и си купуват скъпи джипове и техника.

ЗАЩО СЕ СЪЗДАВА ДЕФИЦИТ НА ДЪРВЕСИНА

Отговорът е един - да се разчисти пътя на „стратегически партньори”, като се унищожи малкия и среден бизнес в горите на България.

Кои са „стратегическите партньори”:

- според Емил Димитров на срещата при министър Найденов на 13.02.2012 г. фирми които ще инвестират милиони евро в горите и искат сигурност поне за 15 години / Чл.75,ал.1,т.3 от Наредбата.../, например Балкан строй гр. Разлог, Глобул пропърти консулт и други фирми които ще инвестират в производство на ел.енергия от възобновяеми източници – технологични трески .

Узаконени в Чл.78, ал.3 от Наредбата... „стратегически партньори” получават бонуси в конкурса и в цената което е нерегламентирана държавна помощ.

ЗАЩО СЕ ПРОДАВА ДЪРВЕСИНА ЧРЕЗ СТОКОВАТА БОРСА – ЧЛ.66, АЛ.2, Т.6 ОТ НАРЕДБАТА

Стоковата борса е високо организирана бандитска структура, която съществува единствено заради ЗОП и ЗДС за да се купува и продава само държавно имущество на минимални цени, като комисионните от разликите отиват при управляващите.

С „Наредбата ...”. това вече ще се случва и с държавната дървесината.

Въпреки дефицита и желанието на повече от 200 фирми от нашия регион да закупим дървесина чрез ССБ, срещите с министър Найденов, с директора на ССБ Васил Симови с председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата Едуард Стойчев и с повечето от брокерите на ССБ никои не пожела да ни представлява и да купува от наше име на сесията за дървесина.

Министър Найденов ни обясни че не сме намерили подход към брокерите и че не разбираме нищо от стокова борса.

Васил Симов ни обясни, че брокерите са деликатни и нежни души и ги е страх да не ги обидим и може би са имали по приятни занимания с някое момиченце и за това на са искали да ни представляват.

Едуард Стойчев обясни, че не вижда нарушение и ако искаме да си пуснем жалби.

Нагло и цинично поведение и от тримата.

Оказва се че на ССБ не може да има случайни купувачи и продавачи, а железни неписани правила и страх диктуват поведението на брокерите.

Който доведе клиент на борсата, той определя цената на сделката, комисионните и другите условия. Който се опита честно и открито да играе на борсата губи стойте сделки и останалите го унищожават.

В случая в добре отиграната схема на ССБ се включи и Мирослав Найденов, като доведе първо за клиент Напоителни системи, чиито фирми продадоха през лятото и есента на 2011г. около 15 хил. тона отпадъчни тръби за скрап на цена 200- 300 лв. тон с около 100 лв. по ниска от пазарната, а по – късно на 15.02.2012 г. и шестте държавни горски предприятия с 42% от най – скъпата държавна дървесина.

Найденов лично определи продавачите - 6 частни фирми членки на ССБ, купувачите, и комисионните, което се доказва на демонстративно проведения театър на ССБ на 17.02.2012 г. от 10.00 часа.

Въпреки, че на срещата в МЗХ на 13.02.2012 г. Найденов публично отмени продажбата на дървесина на следващата сесия – Борсова сесия № 7 2012 г. 15,16 и 17 февруари 2012 година докато не се изяснят” правилата на мача”, театъра се случи – изглежда комисионните за министъра са по важни от достойнството.

Как протече сесията на 17.02. – в присъствието на Найденов предварително определените купувачи - „стратегически партньори”, купиха предложената дървесина на възможно най – ниските цени, които предварително знаеха.

От Южно централното държавно предприятие – гр. Смолян / ЮЦДП / - фирма „Аякс София” ЕООД / собственост на Павел Иванов същия който изтъргува и 15 хил. тона отпадъчни тръби на Напоителни системи/ продаде 12 контракта - 42239 м3 от територията на ДГС и ДЛС Доспат, Извора ,Борино, Хвойна, Девин, Кричим, Пловдив, Селище, Широка поляна, Беглика, Чепино, Пещера, Чехльово, Родопи, Момчилград, Крумовград, Женда, Хисар, Панагюрище, Пазарджик, Ракитово, Първомай, Карлово и Асеновград, основно едра иглолистна строителна дървесина на минимални цени за 3 527 428 лв. без нито една стотинка завишение, цени на който се продава по ценоразпис на местно население.

По груби изчисления загубата само от тази продажба за ЮЦДП гр. Смолян е минимум около 700 000 лева.

Цитираните от Найденов 0,2 % за ССБ нямат никакво значение в схемата.

На следващата сесия на ССБ по същата схема разграбването и убийството на малките и средни фирми продължава, а Найденов иска в бъдеще така прозрачно и на светло да се продава 100 % от дървесината в България. Отдавна отречена европейска практика

ЗАЩО СЕ ДАВА ПРАВО НА ДЪРЖАВНИТЕ ГОРСКИ СТОПАНСТВА ДА МОГАТ ДА ИЗВЪРШВАТ САМОСТОЯТЕЛНО ВСИЧКИ ДЕЙНОСТИ В ГОРИТЕ –
подготвена промяна на Чл.165, ал 4 от ЗГ

Според Найденов „понеже държавата не може да добива в момента” и „няма механизъм с който при бедствия и аварии задължи горските да режат дърва” – откровена лъжа - и в момента съгласно Чл.165, ал. 4 държавните ловни стопанства общо 25 ДЛС във 6 ДП могат да секат, но защо не го правят .

Според нас Найденов се опасява, че няма кои да добие 42 % за „стратегическите партньори” на ССБ и ще пропадне схемата и принуждава държавните предприятия да секат и да се конкурират с частните фирми, като едновременно с това определят условията на играта.

КАК СЕ КУПУВАШЕ ДЪРВЕСИНА ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ 10 ГОДИНИ

На открити основно явни търгове обявявани минимум една седмица предварително чрез вестник или напоследък на страницата на ИАГ.

На търга присъстват лично всички купувачи които наддават явно и купува този който даде най – голяма цена.

Условие за участие – да са собственици или наематели на обект за преработка на дървесина, въведен в експлоатация от компетентен държавен орган, за да няма прекупвачи и посредници.

Понеже транспорта е съществено перо от стойността на дървесината от 15 до 35 %, обикновено печелят местните фирми, които дават най – добрата цена и пазара се саморегулира.

През 2011 г. в резултат от тези търгове в ИАГ са постъпили допълнително 16 мил. лева

.....